

Ukázka z knihy:

Philadelphia po česku aneb pod hrozbou AIDS

Cestou k hygienické stanici mě napadají různé myšlenky. Neumím si představit, co se mohlo stát, že chce Ivana test opakovat. Možná že se jim zkumavka s krví rozbila a nemohli ho udělat nebo nabrali krve málo. To je docela možné, už se mi něco podobného tady stalo, i když už je to dlouho. Hned po maturitě, když jsem ještě neměla dost praxe, tak jsem nějakou tu botičku udělala. Člověk je tvor omylný.

Ukolébána touto domněnkou dorazím k hygienické stanici. Ivanu nemusím nikde hledat, protože je zrovna na chodbě. Vypadá nervózně, jako by mě už čekala a vyhlížela. Jestli se třeba nedozvěděla o Vaškových spádech a nechce se mi svěřit, napadlo mě v první chvíli, protože kamarádka opravdu nevypadá dobře. Ale vzápětí podobný nápad zavrhnou. Kvůli tomu by mě určitě nehonila z práce. O tom bychom si mohly popovídat jindy a jinde. Třeba u mě nebo v kavárně na neutrální půdě.

Konečně jsi tady, Katko. Pojď se mnou, tady budem mít klid, zatáhne mě bez uvítání do místnosti, kde zůstaneme samy.

Řekneš mi už konečně, co se vlastně stalo? Nejsem z tvých slov a nakonec i z tvého podivného chování moudrá. Děláš s tím takové tajnosti, až mi naháníš husí kůži. Tak povídej, Ivano. Dáš si čaj nebo něco? nabídne mi ještě Ivana, ale po mém důrazném odmítnutí a upozornění, že nemám času nazbyt, protože se musím vrátit co nejdřív do práce, začne konečně mluvit.

Katko, tvůj test vyšel pozitivní. Stojedenasedmdesátka, dodá Ivana potichu a s náležitým důrazem, snad by dodala svým slovům vážnost a já abych pochopila a nepochybovala.

Cože? zeptám se nechápavě, protože mi vlastně v první chvíli nedošlo, co mi právě sdělila a co pro mě její slova znamenají. Jsi HIV-pozitivní. HIV-pozitivní. Bum. Rána. Prostě šok. Zdrčeně dopadnu na židli a snažím se vstřebat právě vyřčená dvě slovíčka. Ještě si pořádně neuvědomuji plný dosah Ivaniných slov, ale postupně mi začíná docházet, že jsem na tom bledě. Ať se mi to líbí, nebo ne, mám před sebou jenom umírání. To jediné mně právě teď proběhlo hlavou. Víím to moc dobře, jsem zdravotní sestra, takže mi nikdo nemusí nic vymlouvat a vymýšlet si nějaké báchorky o zázračném léku. Ať už to je otázka několika měsíců nebo pěti deseti let, pořád je to jistá vyhlídka na smrt.

Nalezne v takové vypjaté životní situaci ještě smysl života? Třiačacetiletá Katka Frolíková nalezne nejen svůj smysl života, ale možná něco mnohem víc.